

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΣ

(380 — 439 Μ. Χ.)

ΤΟΜΟΣ 67

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ιστορίας ἐκκλησιαστικῆς βιβλία
Ζ'. 33—841.

ΚΕΦΛΑΙΑ ΤΟΥ Α'. ΒΙΒΛΙΟΥ

- Α'. Τὸ τοῦ βιβλίου προοίμιον. 33.
 Β'. Τίνα τρόπον ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἐπὶ τὸ χριστιανίζειν ἐλήλυθεν. 33.
 Γ'. Πῶς Κωνσταντίνου τὰ χριστιανῶν αὐξοντος, Λικίνιος ὁ συμβασιλεὺς αὐτῷ χριστιανοὺς ἐδίωκεν. 40.
 Δ'. "Οτι πόλεμος μεταξὺ Κωνσταντίνου καὶ Λικίνιου διὰ χριστιανοὺς ἐγένετο. 40.
 Ε'. Περὶ τῆς Ἀρείου πρὸς Ἀλέξανδρον τὸν ἐπίσκοπον φιλονεικίας. 41.
 Ζ'. Ως ἐκ τῆς φιλονεικίας ἀρχὴν διαιρέσεως ἡ Ἐκκλησία ἐλαβεῖ καὶ ὡς Ἀλέξανδρος ὁ Ἀλέξανδρείας καθεῖται Ἀρείον καὶ τοὺς περὶ αὐτόν. 41.
 Ζ'. Ως ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος λυπηθεὶς ἐπὶ τῇ ταραχῇ τῶν Ἐκκλησιῶν, ἔπειμψεν "Οσιον τὸν Ἰσπανὸν εἰς Ἀλέξανδρειαν, εἰς δύμονιαν παρακαλῶν τὸν ἐπίσκοπον καὶ τὸν Ἀρείον. 53.
 Η'. Περὶ τῆς γεγενημένης συνόδου ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας, καὶ περὶ τῆς ἐκτεθείσης πίστεως. 60.
 Θ'. Ἐπιστολὴ τῆς συνόδου, περὶ ὧν ὥρισεν ἡ σύνοδος· καὶ ὡς καθηρέθη Ἀρείος καὶ οἱ δημοφρονοῦντες αὐτῷ. 77.
 Ι'. "Οτι καὶ τὸν Ναυατινῶν ἐπίσκοπον Ἀκέσιον κεκλήκει εἰς τὴν σύνοδον ὁ Βασιλεὺς. 100.
 ΙΑ'. Περὶ Παρνουτίου τοῦ ἐπισκόπου. 101.
 ΙΒ'. Περὶ Σπυρίδωνος τοῦ Κυπρίων ἐπισκόπου. 104.
 ΙΓ'. Περὶ Εὔτυχιαγοῦ τοῦ μοναχοῦ. 105.
 ΙΔ'. "Οτι Εὔσέβιος ὁ Νικομηδείας, καὶ Θέογνις ὁ Νικαίας, ἔξορισθέντες διὰ τὸ συμφρονῆσαι Ἀρείῳ, ὑστερούν βιβλίον μετανοίας διαπεμ-

φάμενοι, καὶ συνθέμενοι τῇ ἐκθέσει τῆς πίστεως, τοὺς ἔαυτῶν ἀπέλαθον θρόνους. 109.

ΙΕ'. "Οτι μετὰ τὴν σύνοδον Ἀλέξανδρου τελευτήσαντος, Ἀθανάσιος καθίσταται τῇς Ἀλέξανδρέων πόλεως ἐπίσκοπος. 113.

ΙΓ'. Ως Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος τὸ πάλαι Βυζάντιον αὐξήσας, Κωνσταντίνου πόλιν ἐπωνύμασεν. 116.

ΙΖ'. Ως τοῦ βασιλέως μήτηρ Ἐλένη, ἐπὶ τὴν Ιεροσόλυμα παραγενομένη, τὸν σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ ἀναζητήσασα εὗρε, καὶ ἐκκλησίαν ἀνφορδύησεν. 117.

ΙΗ'. Ως καὶ ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, τὰ μὲν Ἐλλήνων καθήρει, πολλὰς δὲ ἐκκλησίας ἐν διαφόροις τόποις, ἰδρυσεν. 121.

ΙΘ'. Τίνα τρόπον ἐπὶ τῶν χρόνων Κωνσταντίνου, τὰ ἐνδοτέρω τῶν Ἰνδίων ἐχριστάνισαν. 125.

Κ'. Τίνα τρόπον Ἰθηρες ἐχριστάνισαν. 129.

ΚΑ'. Περὶ Ἀντωνίου τοῦ μοναχοῦ. 133.

ΚΒ'. Περὶ Μάνεντος τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς αἵρεσεως τῶν Μανιχαίων, καὶ ὅθεν ἦν τὴν ἀρχὴν. 136.

ΚΓ'. Ως Εὔσέβιος ὁ Νικομηδείας, καὶ Θέογνις ὁ Νικαιᾶς ἀναθαρσήσαντες, σπουδὴν πεποίηται παρατρέψαι τὴν ἐν Νικαίᾳ πίστιν, διὰ τὸ σκευωρήσασθαι Ἀθανάσιον. 140.

ΚΔ'. Περὶ τῆς γενομένης συνόδου ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἡ καθεῖται Εὐστάθιον τὸν Ἀντιοχείας ἐπίσκοπον, ἐφ' ὃ στάσεως γενομένης, μικροῦ ἀνετράπτη ἡ πόλις. 144.

ΚΕ'. Περὶ τοῦ πρεσβυτέρου τοῦ σπουδάσαντος ἀνακληθῆναι Ἀρείον. 148,

ΚΖ'. Ως Ἀρείος ἀνακληθεὶς, βιβλίον μετανοίας δοὺς τῷ βασιλεῖ, τὴν ἐν Νικαίᾳ πίστιν ὑπεκρίνατο. 149.

ΚΖ'. Ως Ἀρείου εἰς τὴν Ἀλέξανδρειαν γνώμη τοῦ βασιλέως κατελθόντος, καὶ μὴ δεχθέντος ὑπὸ Ἀθανασίου, οἱ περὶ Εὔσέβιον διαφόρους, κατὰ Ἀθανασίου διαβολὰς πρὸς τὸν

